

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 471/2015
03.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.П., због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног П.П., адв. С.Ј., поднетом Врховном касационом суду преко поште дана 14.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.П., адв. С.Ј., поднет Врховном касационом суду преко поште дана 14.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 10К бр. 4030/2010 од 17.09.2013. године окривљени П.П. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. Кривичног закона и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду делимично накнади трошкове кривичног поступка у износу од 15.000,00 динара, у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је у преосталом делу ослобођен од обавезе плаћања истих као и плаћања судског паушала. Оштећена ДОО „И.“ Б. је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парницу.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 4294/13 од 28.05.2014. године одбио као неосновану жалбу окривљеног, а првостепену пресуду потврдио.

Решењем Основног суда у Панчеву 1Кв 143/15 од 24.02.2015. године одбачен је захтев браниоца осуђеног П.П. за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом тога суда 10К бр. 4030/10 од 17.09.2013. године.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кж1 53/15 од 25.03.2015. године преиначено је решење Основног суда у Панчеву 1Кв бр. 143/15 од 24.02.2015. године, само у погледу законског основа за одбацивање захтева за понављање поступка, тако што је на основу члана 475. став 1. тачка 6. ЗКП-а одбачен захтев браниоца осуђеног за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву 10К бр. 4030/10 од 17.09.2013. године, док је у преосталом делу првостепено решење остало неизмењено, а жалба браниоца осуђеног, одбијена као неоснована.

Бранилац окривљеног П.П., адв. С.Ј., поднео је, преко поште, Врховном касационом суду дана 14.04.2015. године, захтев за заштиту законитости, али у истом није означио правноснажне одлуке против којих подноси захтев због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.П., адв. С.Ј., нема прописани садржај.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП-а прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом законнику.

Чланом 484. ЗКП-а, који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење (члан 485. став 1) а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

У вези с`тим одредба члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а је општег карактера и начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног ставом 4. овог члана - 485. ЗКП-а прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4 ЗКП-а.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног П.П., нису означене правноснажне одлуке против којих се захтев подноси а ни повреда закона у правноснажној одлуци и поступку који јој је претходио из члана 485. став 4. ЗКП-а, није опредељена или означена.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. увези става 4. ЗКП-а) делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а, што значи да суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико правноснажне одлуке, разлози и повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којим правноснажним одлукама се ради и о којој повреди закона.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости нема прописани садржај (члан 484. ЗКП-а), те је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. и члана 485. став 4. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**